

Vice Vukov

Zvona Moga Grada

Zvonila su za oluje
zvonila su za vjenčanja
zvonila su za zivote
i za zadnja putovanja
Kao neka vječna glazba
nase slave, naseg jada
zvonila su od davnina
stara zvona moga grada
Boga su i ljude zvala
za trabakul koji tone
zvonila su, zvonila su
za gromace i balkone
Skupljala su nase ladje
kao ptice svoga gnijezda
ko da srce majke kuca
u zvoniku ispod zvijezda
Dok spavaju stare luke
i treperi plavi svod
zvonici su kao ruke
koje prate bijeli brod
Ref.

U kamenu nema neba
čovjek prodje tezak put
al' su jednom kad ih trebam
stara zvona opet tu
Pricaju nam nasu povijest
brizno kao otac sinu
u veceri kao ova
izlila su svu toplinu
Kao neka vječna glazba
kolijevki, kolonada

slusajte ih kako zvone
stara zvona moga grada
Ref.